

1989, 11. května – Sdělení VONS č. 1011 „Věc Víta Poláka znovu postoupena národnímu výboru“ o rozhodnutí Městského soudu v Praze vrátit věc Víta Poláka, postoupenou Obvodním soudem pro Prahu 7 národnímu výboru k přestupkovému řízení, prvoinstančnímu soudu k došetření a o opětovném postoupení věci Obvodním soudem pro Prahu 7 k přestupkovému řízení.

Jak jsme již informovali (viz sdělení č. 943¹ – při této příležitosti opravujeme nesprávný údaj: věc na základě zmocnění městského soudu projednával Obvodní soud pro Prahu 7, nikoli pro Prahu 1), rozhodla samosoudkyně obvodního soudu JUDr. Ladislava Kučírková v hlavním líčení dne 22. 2. 1989 v trestní věci mladistvého Víta Poláka, žalovaného pro účast na manifestaci 19. 1. 1989 za přečin proti veřejnému pořádku (podle § 6a zákona o přečinech) o postoupení věci národnímu výboru. Městský soud v Praze vyhověl v neveřejném zasedání dne 13. 3. 1989 stížnosti prokurátora a vrátil věc Obvodnímu soudu pro Prahu 7 k došetření.²

V novém hlavním líčení, konaném dne 17. 3. 1989, samosoudkyně JUDr. Ladislava Kučírková po doplnění dokazování opětovně rozhodla, že se věc V. Poláka postupuje ONV k projednání v přestupkovém řízení.³ Není nám známo, zda toto usnesení obvodního soudu nabylo právní moci.

Informace o Chartě 77, r. 12, 1989, č. 10, s. 7.

POZNÁMKY

¹ Dokument č. 947.

² Usnesení Městského soudu v Praze (soudkyně JUDr. Marcela Andělová) ze 3. 3. 1989 je uloženo in: LP, Sb. VONS, inv. č. 11/23, sign. I/3, kart. 10.

³ V usnesení samosoudkyně Obvodního soudu pro Prahu 7 ze 17. 3. 1989 bylo uvedeno: „Mladistvý u hlavního líčení na svoji obhajobu uvedl, že do centra odejel proto, že se chtěl projít a něco si nakoupit, a když vystoupil na stanici

metra Muzeum, viděl zde shromáždění občanů. Protože na místě hovořil nějaký řečník, zajímalo ho, co říká, vmísil se do davu, kde stál pouze asi 5 minut, řečníka ani dobře neslyšel a poté se rozhodl odejít. V tom okamžiku zaslechl výzvu orgánů VB k rozchodu, odešel na levý chodník Václavského náměstí a šel směrem dolů. Přibližně v místech, kde ústí Štěpánská ulice na Václavské náměstí, byl zadržen příslušníky VB.

Při výslechu před orgány VB mladistvý vypovídal odlišně a uvedl, že na Václavské náměstí přišel z důvodu, aby vyjádřil nesouhlas s předchozím zásahem orgánů VB proti účastníkům pietního aktu k uctění Jana Palacha a že Václavské náměstí neopustil proto, že byl přesvědčen o své pravdě. U hlavního líčení mladistvý potvrdil, že takto skutečně vypovídal před orgány VB, avšak jen proto, že byl rozrušen, unaven a chtěl se co nejrychleji dostat domů. Dále uvedl, že se jednalo o určitou pózu, aniž by si uvědomil důsledky této své výpovědi. Vypověděl, že jeho výpověď před orgány VB nebyla pravdivá.

Pokud jde o důkazy, soud měl k dispozici pouze tyto dvě odlišné výpovědi mladistvého. Ze zprávy o výsledku objasňování lze pouze zjistit, že mladistvý byl jedním z občanů, kteří neuposlechli výzvy příslušníků VB k opuštění prostoru, a byl na Václavském náměstí zadržen. [...]

Soud proto vycházel ze zásady *in dubio pro reo*, kdy při nedostatku jiných důkazů bylo nutno dospět k závěru, že obhajoba mladistvého u hlavního líčení nebyla vyvrácena. Ve prospěch Poláka též mluvilo jeho výborné hodnocení ze střední průmyslové školy strojní, kterou navštěvoval, a společenská záruka základní organizace Socialistického svazu mládeže při této škole. Usnesení je uloženo in: tamtéž, sign. I/4, kart. 10.